

[Ministeren for handel, industri og søfart.] almindelig lukkelovsrevision kunne finde sted.

Den 15. marts 1947 nedsattes af handelsministeriet et udvalg til gennemførelse af den almindelige lukkelovsrevision, der således blev stillet i udsigt. Medens dette udvalg har arbejdet, er den midlertidige lov blevet forlænget flere gange, sidst ved lov nr. 179 af 30. april 1948, som forlængede den til 1. april 1949. Lukkelovsudvalget af 1947 har udført et meget grundigt og omfattende arbejde for at nå til bunds i det mangesidede spørgsmål, som vi her står overfor. Udvalget har derefter i januar måned i år afgivet en betænkning med tilhørende forslag til en varig lukkelov, bestemt til at træde i stedet for de midlertidige lukkelovsbestemmelser, som vi nu lever under. Foruden at udvalgets betænkning fremgår det af den ret omfattende, man kan vist også sige livlige debat, der har fundet sted i offentligheden om disse spørgsmål, at der gør sig mange forskellige interesser og hensyn gældende, delvis af modstridende karakter, ved spørgsmålenes løsning, og at de modstridende interesser i visse tilfælde endog må siges at være ret dybtgående.

Der knytter sig stor interesse til at lette indkøbsvanskelighederne for husmødrene, herunder særlig for de husmødre, der har udearbejde, der er bundet på arbejdspladserne, så de ikke på samme måde som de husmødre, der ikke er bundet på denne måde, kan nå frem til butikkerne i god tid. Der er også i udvalgsbetænkningen stærkt peget på den almindelige økonomiske interesse, det har, at udnyttelsen af arbejdstiden på fabrikker og værksteder om lørdagen ikke begrænses gennem forsømmelser, der kan angives at have deres årsag i lukketidsbestemmelserne og lukkesædvanerne. Jeg vil fremhæve, at regeringen har tillagt disse synspunkter en meget stærk vægt. Imidlertid fremgår det af betænkningen, at ca. halvdelen af udvalgets medlemmer uanset de fremhævede vigtige betænkkeligheder har udtalt sig tor, at de midlertidigt gældende butikslukketider bør forlænges uændret endnu et år fra 1. april 1949 at regne, så at den kommende varige lukkelov først skulle træde i kraft den 1. april 1950. Såvel købmænd som handelsmedhjælpere har stærkt udtalt sig imod at foretage en ændring på nuværende tidspunkt. I særdeleshed er det her weekendspørgsmålet, der har givet anledning til debat og til tvivl. På den ene side må man se med megen sympati på købmændenes

og butikksmedhjælpernes ønske om en større samlet fritid ved arbejdsugens slutning, sådan som bankfunktionærer og adskillige kontormedhjælpere har. På den anden side må man overveje, om de økonomiske forhold i samfundet efter omstændighederne ikke gør denne frihed betænkelig.

Fra købmandsside er der til underbyggelse af ønsket om at bevare de nuværende lukketider særlig fremhævet, at de handlende dels stadig har visse vanskeligheder ved at skaffe sig tilstrækkeligt personale, dels endnu på en række områder lider under vareknaphed, hvilket vanskeliggør det for dem at gennemføre eventuelt forlængede åbningstider. Jeg kan også nævne, at de to af udvalgets medlemmer helt har undladt at stemme om det vigtigste af lovens spørgsmål, nemlig weekendlukningen, med den begrundelse, at forholdene stadig er så uklare, at de ikke anser det for muligt nu at tage endelig stilling til lukketiden om lørdagen i en varig lukkelov, som måske først vil blive gennemført i 1950.

Der er således meget, der taler for, at forholdene endnu ikke er normaliseret i en sådan grad, at det vil være rigtigt at ophæve den midlertidige lovs bestemmelser i indeværende år. Det er vel heller ikke udelukket, at en yderligere normalisering af forholdene i det kommende år, som alle jo håber på, kunne give anledning til en ændret stillingtagen til enkelte af problemerne, så at det ikke vil være rigtigt nu at søge en løsning af disse meget vanskelige spørgsmål forceret igennem.

Under lovforslagets behandling i folketinget har en deputation for chokolade- og sukkervarebranchens fællesudvalg overfor det nedsatte folketingsudvalg fremsat ønske om, at den midlertidige lov ændres sådan, at der bliver adgang til at forhandle konfekt, chokolade og sukkervarer længere, end det er tilladt efter de i øjeblikket gældende midlertidige bestemmelser, og jeg har derefter ment at burde tiltræde en nu af folketinget vedtaget ændring, hvorefter det tillades at forhandle konfekt, chokolade og sukkervarer på samtlige ugens dage indtil kl. 21.

Jeg skal tillade mig at indstille, at den midlertidige lukkelov med denne ændring forlænges endnu et år, indtil udgangen af marts måned 1950, og med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje landsting.

Marinus Larsen: Spørgsmålet om, hvornår butikkerne skal holdes åbne og hvornår de skal holdes lukket, har hidtil været egnet til at sætte lidenskaberne i bevægelse, hvilket